

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj:08-3048/~~8~~ 14
Podgorica, 8. maj 2015. godine

CRNA GORA	
SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	11. V
KLASIFIKACIONI BROJ:	16-03/15-1/3
VEZA:	
EPA:	781XXV
SKRACENICA:	PRILOG:

SKUPŠTINI CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 30. aprila 2015. godine, razmotrila je Predlog zakona o izmjeni i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrijednost (predлагаči poslanici: Goran Tuponja, Srđan Perić, Azra Jasavić i Darko Pajović), koji je Vladi dostavila Skupština Crne Gore radi davanja mišljenja.

S tim u vezi, Vlada daje sljedeće

M I Š L J E N J E

Obaveza plaćanja poreza na dodatu vrijednost utvrđena je Zakonom o porezu na dodatu vrijednost, čija su osnovna rješenja u primjeni od 1. aprila 2003. godine.

Zakon o porezu na dodatu vrijednost, kao i propisi doneseni na osnovu tog zakona, u znatnoj mjeri su usklađeni s Acquis-em (Direktiva 2006/112/EC). Programom rada Vlade za IV kvartal ove godine predviđene su izmjene i dopune Zakona kako bi se postojeća zakonska rješenja uskladila s Direktivom 2006/112/EC.

Odredbama čl. 96 i 97 navedene direktive propisano je da države članice primjenjuju standardnu stopu poreza na dodatu vrijednost, koja ne može biti manja od 15%, a odredbama čl. 98 i 99 predviđeno je da države članice mogu primjenjivati jednu ili dvije snižene stope koje ne mogu biti niže od 5%. Snižene stope se primjenjuju samo za određenu kategoriju proizvoda i usluga propisanih Direktivom.

Crna Gora je uvela opštu stopu poreza na dodatu vrijednost od 19% i sniženu od 7%, pa je u ovom dijelu crnogorsko zakonodavstvo usklađeno sa Acquis-em.

Predloženo zakonsko rješenje o uvođenju još jedne opšte stope PDV-a („više“ od 27%) u suprotnosti je s Direktivom 2006/112/EC i njegovim usvajanjem uvele bi se dvije opšte stope, a takvo rješenje ne postoji ni u jednom poreskom sistemu.

Predloženo rješenje podrazumijeva i uvođenje više stope u zavisnosti od vrijednosti proizvoda, odnosno za mobilne telefone čija vrijednost prelazi 100 €, putnička motorna vozila vrijednosti iznad 30.000 € i satove vrijednosti iznad 500 €. Ovakvo rješenje ne postoji ni u jednom pravnom sistemu i kod bilo koje vrste poreza na potrošnju. Uvođenjem više stope u zavisnosti od vrijednosti proizvoda stvorila bi se mogućnost da isti proizvod u jednoj fazi prometa bude oporezovan po stopi od 19%, a u drugoj po stopi od 27%. Takođe, moglo bi se očekivati situacije da se rabatom i popustom umanjuje prodajna cijena s ciljem da se primjeni niža od dvije opšte stope. Predložene izmjene bi imale negativan efekat na konkurentnost i ujednačavanje cijena, što su, takođe, razlozi za neprihvatanje predloženog rješenja. Sistem PDV-a je zasnovan, između ostalog, na jednoj standardnoj stopi u cilju stvaranja jednakih uslova za privređivanje, lakšeg administriranja u pogledu obračunavanja i plaćanja PDV-a, iz kog razloga je Crna Gora, kao i druge države, utvrdila jednu opštu stopu.

Takođe, Predlog zakona nije obrazložen očekivanim budžetskim efektima, odnosno procjenom povećanja prihoda po ovom osnovu. Imajući u vidu da se radi o proizvodima za koje nije karakterističan veliki obim prodaje, ne može se očekivati značajan priliv finansijskih sredstava u budžet, bez obzira što se radi o proizvodima čija je pojedinačna vrijednost značajna. Moguće je da je namjera predлагаča da ovakvim vidom oporezivanja „zahvati“ veći iznos poreza od bogatijih poreskih obveznika i građana, ali treba imati u vidu činjenicu da se mehanizam oporezivanja bogastva sprovodi eventualnim uvođenjem većih stopa na porez na dohodak i dobit, a ne na porez na potrošnju.

Predlog za uvođenje nulte stope za hranu za odojčad (bebe), opremu (kolica, krevetiće, dubak) i odjeću za bebe uzrasta do dvije godine, kao i dječije pelene, takođe je u suprotnosti s Direktivom 2006/112/EC jer bi se na taj način uvela još jedna snižena stopa, niža od stope od 5%, tj. najniže utvrđene Direktivom. Takođe, shodno Direktivi 2006/112/EC ovi proizvodi se ne mogu oporezovati po sniženoj stopi, osim hrane za odojčad. Bitno je istaći da je Zakonom o porezu na dodatu vrijednost utvrđena niža stopa na hranu za odojčad, pa su odredbe Zakona u tom dijelu usaglašene s Direktivom.

Predloženo rješenje nije uvedeno ni u uporedne poreske sisteme, osim što je Republika Srbija uvela institut refundacije poreza za određene proizvode, i to do ograničenog iznosa na godišnjem nivou i u zavisnosti od prihoda i vrijednosti imovine roditelja, čime se roditelji dovode u neravnopravan položaj. Takvo rješenje se zasniva na prilično komplikovanoj administraciji i za roditelje i za državni organ, koji odobrava povraćaj, pa se teško može smatrati cjelishodnim.

Predlagač Zakona, takođe, u obrazloženju ne navodi očekivane efekte za roditelje, niti se analiziraju efekti prelivanja prihoda, jer uvođenje nulte stope jedino bi moglo imati opravdanost ako bi dovelo do snižavanja cijena za iznos poreza. Međutim, samo snižavanje stope za određene vrste proizvoda ne mora dovesti do snižavanja cijena, što omogućava prodavcima ostvarivanje ekstra profita, odnosno da se efekat od snižavanja poreske stope prelije u njihove prihode.

Iz navedenih razloga, Vlada smatra da Predlog zakona o izmjeni i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrijednost ne treba prihvatići.

